

Най-консервативната област в традиционната циганска/ ромска култура са джендър отношенията. Образецът на социално поведение е закрепен със системата „табу“ и не трябва да се нарушава. Запазената патриархална нравственост при циганите/ ромите разполага с двоен морален стандарт – за мъжа и за жената. „Мъжът е цар, каквото иска, това прави. И до сега го има, ама едно време беше при всички мъже. Никой не му държи сметка“ (цит. по Карамихова 2003: 75). Целият социален ред функционира и действа за затвърждаване на мъжкото господство и чрез половото разделение на труда. Строго фиксира „мъжки“ и „женски“ дейности чрез структурирането на „мъжкото“ и „женското“ пространство. Съществуват постулати, които важат за всички цигански групи. Това публично разделение на мъже и жени, конструирано от семейството и обществото, е проява на полова дихотомия и консервира съществуващия ред.

Мъжката среда

Със сватбата се променя статутът на момчето и на момичето. Момчето става мъж. Момичето едновременно преминава в по-висша позиция на женена жена, правата ѝ се стесняват, ограничава се и социалният ѝ живот. Придобива по-голям обем задължения – да се грижи за мъжа си, за децата си, за дома. В новото семейство започват да функционират социално-нормативни практики, които чрез обичайни